

Motto:
Vi er på ferie, ikke på flugt!

2024 Boris on Tour

Kroatien & Italien mm.

Hvor skal vi hen du!

2023 blev et godt Camper år, på trods af, at vejret ikke helt ville spille med, men vi fik nogle gode og spændende ture, som der kan læses om på vores rejseside: Petrat.dk

Nu har vi været på 2024's første tur, og vejret var med os, så vi kunne vælge turen til Portugal og Spanien. Vi havde også lavet denne tur, så vi til forsommerturen kunne vælge om vi skulle holde til højre eller venstre, når vi kørte ned gennem Tyskland. Så denne gang, skal vi ikke vælge, og vi glæder os til at køre et smut ned igennem Østrig og Kroatien, inden turen går til Italien, og vi håber, at nå helt ned til Vieste på Gargano halvøen. Et smukt og dejligt sted ud til Adriaterhavet. Vi håber vejret er med os på turen, ellers må vi improvisere og så kan det blive til noget helt andet, men lad os nu se. Vi er optimister! I skrivende stund, er vi hjemme, hvor vi nyder det, selv om den danske sommer lader noget tilbage, at ønske. Vi syntes, det var en kold omgang, at komme hjem efter forsommerturen, og håber at sidste del af juli og august, kan give noget varme, så vi bliver varmet op inden / til vores sensommertur. Tja, sådan gik det ikke, da der var mest regn og rusk, men nu glæder vi os til at starte turen mod syd.

Første udkast til turen ☺ som truede regn gjorde til noget helt andet

Vi håber vi får chancen for at få lidt varme, men helt sikkert nogle dejlige oplevelser!

Vi startede hjemmefra mandag, og kørte ned til IMC, hvor vi fik det sidste ordnet i Camperen inden turen. Så var det tid til et lille smut ind i Flensburg, hvor vi nød et enkelt glas Schwartzbier på Hansens Brauerei, inden vi fik handlet de sidste ting ind til turen i hhv. Lidl og Citti Park. Tilbage ved Camperen, var det tid til tidlig aftensmad, og afslapning.

tirsdag, den 3. september 2024:

Etape 1: Flensburg til Bauer Keller, Greding (D) – Afgang tidlig morgen

Afgang: 94.916 km - Ankomst: 95.753 km - Dagens etape: 837 km.

[Bauer Keller, Kraftbucher Strasse 1, Greding Bayern, Tyskland](#)

Vi var gået tidligt til køjs, så vi kunne komme tidligt af sted, og nå gennem Hamburg inden den store morgentrafik på vejene. Kl. 03.00 ringede mobilen, og kl. 03.30 kunne vi låse os ud ad porten fra IMC, og sætte kursen mod A7 og videre mod syd. Klokkens 05.15 nåede vi frem til Hamburg, hvor der allerede var en del biler på vejene, men uden problemer kunne vi passere Elbtunnelen og fortsætte igennem vejarbejdet syd for Hamburg, hvor der kun var lidt trafik i vores retning. I modsatte retning kørte bilerne i tæt trafik, og det tyskerne kalder "stoppende Verkehr".

Rast ved Gedänkstätte Marienborn

Fremme hvor A7 krydser A1 var der vejarbejde, så vi måtte igennem en mindre omkørsel, idet A7 var lukket på en kort stykke ved Maschener Kreuz. GPS'en ville have os mod Lüneburg, men da vi så at omkørslen viste vej tilbage til A7, tog vi den vej. Måske en fejl, for ved Evendorf ville GPS'en have os til at køre fra på B209, og ad mindre veje frem til A2, så vi sparede den lange vej over Hannover. Vi nød at køre ad de mindre veje, mens vi nød morgensolens vej op på himlen. Klokkens 07.35 holdt vi for toget ved Wolfsburg, kort inden, vi kørte over på A2 mod Berlin. Fremme ved "Innere Deutsche Grenze" besluttede vi os for at holde en lille pause på Raststätte Marienborn, så vi kunne se "Gedänkstätte Marienborn", hvor DDR og de Sovjetiske Myndigheder kontrollerede trafikken gennem "Jerntæppet" indtil murens fald i 1989. Man kan få en rundvisning og se de gamle faciliteter, men åbningstiden var først kl. 10.00, så vi nøjedes med at se tingene på afstand. Efter at vandet var hældt fra, fortsatte vi ad A2 mod øst, indtil vi kort før Magdeburg kørte over på A14 mod Leipzig. Fremme ved Halle og Schkeuditz Kreuz kørte vi over på A9 mod München. Kort efter vi krydsede "Innere Deutsche Grenze" for anden gang, holdt vi middagspause, på Raststätte Frankenwald. Vi fortsatte på A9, hvor Autobahnen

Undervejs i Bayern

snoede sig op og ned gennem Oberfranken, og efterhånden var Camperen blevet lidt tørstig, så GPS'en foreslog, at vi kørte fra A9 og ad mindre veje for at tanke. Vi kørte igennem en lille landsby, hvor vejen faldt med 12 % gennem byen og videre frem til landsbyen Schauenstein, hvor vi tankede 61 ltr diesel til en pris 0,50 € billiger end ved tankstationerne ved Autobahnen. Ca. 12 km for at spare 30 € kan vist godt gå an. Tilbage ved A9 fortsatte vi mod syd, indtil vi nåede frem til Greiding, hvor vi drejede fra og ved Restaurant Camping Bauer Keller, fik parkeret Camperen i en af rækkerne med campingvogne og campere. Da der var høj sol og 29 °C slappede vi af i skyggen, indtil Restaurant og Biergarten åbnede kl. 17.00. Her nød vi aftenmaden, som bestod af Grillteller med en dejlig ½ ltr. "Dunkel" til. Efter dejlig mad, slappede vi lidt af, og gjorde klar til morgendagens tur videre mod syd.

onsdag, den 4. september – lørdag, den 7. september 2024:

Etape 2: Greiding via Pesenthein (A) til Bled (Slo) – 4 overnatninger

Ankomst: 96.246 km - Dagens etape: 493 km. Turen indtil nu: 1.330 km.

[River Camping Bled, Alpska cesta 111, Lesce, Slovenien](#)

Efter en god nats søvn, kunne vi kl. 07.25 køre ud fra Bauer Keller og ind på A9 med kurs videre mod syd. Efter Ingolstadt kørte vi igennem Tysklands store område med Humlemarker ved Hallertau. Vi så de flotte marker, hvor humlen stod tæt, i op til 4 m høje ranker, og nød synet mod den vigtige ressource til den store ølproduktion i Bayern, og mange andre lande. Fremme

Udsigt til Humlemarker

ved Autobahn Kreuz Nord, kunne vi lige se toppen af Allianz Arena, da vi kørte forbi. Vi fortsatte nu ad A99 øst om München, og kom frem til et vejarbejde, hvor de 6 spor på Autobahnen blev reduceret til 5 spor, hvilket gav en smule kø og langsom trafik. Kort efter vi var fri af vejarbejdet, kunne vi køre over på A8 mod Salzburg. Her var trafikken ikke så tæt, og på en Autobahn Rast fik vi købt "Vignette" til Østrig. Længere fremme kunne vi se på skiltningen, at der var "Stau", og GPS'en ledte os fra A8 og ud på en omkørsel ad mindre veje udenom det broarbejde, som gav køen. Det blev til ca. 10 km ad flotte veje, indtil

vi igen kunne køre ud på A8 og fortsætte mod Østrigs grænse. Vi nød udsynet til de flotte bjerge, de flotte grønne marker og de små landsbyer, hvor kirkerne stod majestætisk i landskabet. Vi krydsede grænsen til Østrig kl. 10.35 og drejede mod syd ad A10 Tauernautobahn. Også i år var der kontrol, men i modsætning til sidste år, var det kun lastbiler over 2,5 t som skulle kontrolleres og vejes. På vejen ad Tauernautobahn lagde vi mærke til vejskilte, vi aldrig havde set før – Ved frakørslerne var det forbudt at køre fra A10, hvis man ikke havde destination i Østrig – Vel for at undgå ferietrafikken overbelastet landevejene. Midt mellem Tauerntunnel og Katschberg-tunnel, betalte vi 13,50 € for at køre igennem, og efter tunnelerne kunne vi nyde, at det gik nedad mod Spittal, hvor vi kort inden, drejede fra mod Millstatt. Vi fulgte B98 gennem Seeboden, langs Millstätter See, gennem Millstatt frem til Pesenthein, hvor vi kl. 12.30 drejede ind til Terrassen Camping Pesenthein. Desværre kunne receptionen melde alt besat indtil på søndag.

Ad Tauernautobahn mod syd

PuHa, vi fik en plads

Damen fortalte, at det var første gang nogensinde, at alt var besat på denne tid af året. Noget slukørede, måtte vi vende Camperen, og fortsætte videre mod øst enden af Millstätter See. Vi kørte ned i Döbriach ved øst enden af søen, men her var campingpladserne også fuld besat. Vi fortsatte til Radenthein, hvor vi tankede diesel og snakkede om vores næste træk, og blev enige om, at vi fortsatte vores tur mod River Camping Bled i Slovenien, som vi ofte har talt om, eller tage de muligheder der kom på vores vej. Vi fortsatte ad B98 til Villach, hvor vi kørte over på A11 mod Slovenien. På sidste rasteplads inden grænsen drejede vi ind, for i en automat, at købe "Vignette" til Slovenien

og betale Maut for at køre igennem Karawankentunnel. Det var let at købe ved automaten, og vi betalte 32 € for en "Vignette til 30 dage" og 8,20 € for passage af Karawankentunnel. Kl. 14.00 kørte vi igennem Karawankentunnel (7,874 km) og samtidig passerede grænsen til Slovenien. 20 km fra tunnelen kunne vi dreje fra motorvejen mod Lesce, og fandt frem til "River Camping Bled", hvor vi i Receptionen fik den sidste plads, der var ledig. (Den Camper der kom ½ minut efter os blev snydt – Synd for dem). Vi parkerede Camperen på plads 218, hvor vi nød solen og det flotte vejr foran Camperen. Sidst på eftermiddagen trak skyerne sammen, og det rumlede i det fjerne, og senere begyndte det at dryppe, inden vi fik et kortvarigt regnvejr. Efter opklaring kom solen frem igen, og kort efter var jorden igen tør, og vi kunne nyde den dejlige luft og omgivelserne, indtil det blev tid til at gøre klar til natten.

Vores plads på River Camping Bled

Torsdag, den 5. september 2024:

Efter en dejlig nats søvn, vågnede vi op og nød stilheden, indtil vi stod op kl. 07.10 og nød morgenkaffen og formiddagen i solen foran Camperen. Vi nød det så meget, at vi blev enige om, at vi ville se om ikke vi kunne få forlænget opholdet på plads 218 indtil søndag. Vi besluttede os til, at vi senere på formiddagen ville gå en tur ind til Bled for at se lidt på byen og Bledsøens skønhed. Da vi gik, var vi i Receptionen, hvor vi fik opholdet forlænget, og kunne glade gå op ad cykel – gangstien. Lidt forpustede kom vi op til Bled, hvor vi kunne gå ned igennem byen og frem til den flotte Bledsø, hvor vi gik en tur langs bredden på gangstierne, og nød de flotte vue ud over søen, og fik taget en del billeder, og nød de flotte parker, bygninger og Michelin restauranter ved søen. Godt mætte af indtryk, gik vi igennem

Så er kaffen klar

byen og frem til stien, som vi fulgte tilbage til campingpladsen. Vel tilbage satte vi os ved campingpladsens restaurant, og nød en velfortjent forfriskning, inden vi gik tilbage til Camperen, hvor vi nød eftermiddagen foran Camperen. Ligesom i går trak skyerne sammen sidst på eftermiddagen og det begyndte at dryppe, og senere gik over i lidt rumlen og regnvejr. Ved aftenstid hørte regnen op, men vi besluttede os for at nyde resten af aftenen i Camperen, med åben dør og vinduer, indtil sengetid.

Fredag, den 6. september 2024:

Vi havde valgt, at fredagen skulle være en afslapningsdag, hvor vi nød det på Campingpladsen, og var en tur ned ved den lille flod, hvor man kunne bade. Her var også mulighed for at få lidt massage, men boden var lukket, da vi gik forbi. Vi gik flere småture med Boris rundt på campingpladsen, ellers nød vi det foran Camperen i det dejlige vejr, og fik læst i vore bøger.

Tid til afslapning

Lørdag, den 7. september 2024: (Valdemars fødselsdag)

Vi vågnede op til et fantastisk flot vejr, med en flot skyfri blå himmel. Karin gik til den lille bagerbix, for at hente morgenbrød. Det tog lang tid, så Boris og jeg var ved at blive bekymrede, og tænkte på at gå ud for at lede, men efter ½ time kom hun tilbage med morgenbrødet. Damen var forsinket, så kunderne havde stået i en lang kø. Efter vi havde fået lidt morgenkaffe, besluttede vi os for at gå ind til Bled, for at gå en tur, og nyde den flotte udsigt ud over søen. Nede ved søen nød vi udsigten, og blev enige om, at vi ville se, om man ikke kunne gå rundt om søen. Vi startede med at gå ad en sti langs søens venstre bred, som fulgte den større vej mod bebyggelsen og hotellerne i den ende af søen. Mens vi gik, kunne vi nyde udsigten over søen, og samtidig se de mange

Udsigten nydes

Harley-Davidson motorcykler, som buldrende kørte forbi på vejen, både den ene og den anden vej. Da vi kom ud til enden af søen, hvor den lille ø med kirken ligger, kunne vi se, at der gik folk på den anden side af søen, så vi var på rette spor, med at gå rundt om søen. Vi fortsatte, og nød udsynet ud til kirken på øen og den anlægsbro til de mange turister, som ville ud for at slå på klokken ved kirken. Vi ville ikke tage med en lille båd over til øen, så vi fortsatte forbi, og kom frem til et turistområde, hvor der var bademulighed i søen, og her blev vi stoppet af afspærringer ved startstedet og vendepunktet for Triatlonløbet.

Udsigt mod borgen

Inden vi var helt fremme, mødte vi nogen som var på cykelrunden, og fremme ved startstedet,

Startstedet for Triatlon

kunne vi se deltagere, der kom op af vandet fra svømmeturen, for at starte på cykelturen. Vi fik lov til at liste tværs over ruten, og kunne følge stien langs søen, hvor der var sat afmærkningskegler på stien, så vi "turister" havde en meter af stien, og deltagere i Triatlon, havde resten af stiens bredde. Desværre var det ikke alle som forstod, eller ikke ville forstå, at Triatlon havde første prioritet. Tja, idioter findes alle steder. Efter vi havde gået lidt, hørte vi der blev ringet / fløjet fra en cykel og lige efter kom de første løbere og løb forbi os. Imellem de første var 3 unge fra vores genbo på campingpladsen. Efterhånden

kom løberne i en lind strøm, og da vi kom tættere på Bled, så kom de førende løbende imod os. Vi kunne se, at den ene af vores genboer, nu var tæt efter den førende i løbet. Fremme ved Bled gik vi gennem Trgovski parken og videre mod campingpladsen af cykel/gangsti. Tilbage ved Camperen nød vi det flotte vejr under markisen foran Camperen, med en forfriskning, og senere lidt aftensmad. Da genboerne (Slovakker) kom hjem, skulle vi lige lykønske med det flotte løb. Den ældste søn var blevet nr. 2 overalt, og en af hans mindre brødre, havde vundet sin klasse. Hatten af for familien fra

Kik til kirken på øen

Slovakiet. Efter at have fortsat nydningen lidt, pakkede vi markisen ind og satte møblerne i "garagen". Vi fortsatte nydningen inde i Camperen indtil sengetid.

Vue over Bledsøen

søndag, den 8. september – fredag, den 13. september 2024:

Etape 3: Bled til Valkanella, Funtana (Hr) – 6 overnatninger

Ankomst: 96.462 km - Dagens etape: 216 km. Turen indtil nu: 1.546 km.

[Maistra Camp Valkanella, Funtana, Kroatien](#)

Også i dag, var det en flot skyfri himmel, vi kunne se op på, da vi stod op. Karin havde mere held med at hente brød i dag, så vi nød kaffen i Camperen, inden vi gjorde klar til at tage næste etape på vores videre færd. Vi fik hilst af med vores Italienske naboer, som kom over til os, da vi var

Kroatien, "Here we come"

klar til at køre. Vi kørte ud fra, den dyre Campingplads (60 € pr. nat), og kunne kl. 08.15 køre op mod motorvejen mod Ljubljana. En time senere kørte vi forbi Ljubljana, og over på motorvejen mod Koper og Trieste. Det blev en dejlig tur gennem et flot landskab og ved Koper kørte vi fra motorvejen, for kort, at køre gennem Koper, inden vi kørte ud på landevejen, der snoede sig op og ned mod grænsen til Kroatien, som vi krydsede kl. 11.20 i 27 °C. Efter grænseovergangen kørte vi op mod den Kroatiske motorvej, og blev mødt af en massiv bilkø, som kørte mod Slovenien. Køen fortsatte også efter, vi var kommet på

motorvejen. Ved Motovun drejede vi fra motorvejen og satte kursen mod Porec. Undervejs kom vi forbi flotte marker med den typiske røde jord, hvor der blev dyrket oliventræer og vinstokke.

Fremme ved Porec, drejede vi ind på vej 75, som vi fulgte frem igennem Funtana, og kort efter drejede ind på "Maistra Camp Valkanella" hvor vi parkerede overfor receptionen. I receptionen var der en lang kø, da der var mange, der skulle tjekke ud eller tjekke ind. Vi fik en plads i nærheden af, hvor vi havde været sidste år, da vi var her. Pladsen blev lidt senere byttet til plads 435, hvor vi fik Camperen placeret, og kunne nyde resten af dagen med lidt udsigt ud til den "lukkede" bugt, hvor der bades. Vi fik også gået en lille tur, for at genopfriske minder, og se hvor Kasper m/familie havde været i sommer. Tilbage ved Camperen fik vi lavet lidt aftensmad, som vi nød ude foran Camperen.

På plads 435 på Valkanella

Udsigt fra vores plads

Efterhånden kunne vi høre det rumle i det fjerne, og der kom lidt smådryp, så vi trak indenfor, og senere fik en regnbyge, og mørket faldt på. Nu er vi spændte på, og vi får et større regnskyl i løbet af natten, men vi er klar. Godnat.

Mandag til fredag: Tja, det går godt med at skrive dette afsnit, for efter at have skrevet 5 minutter, gik min Word død, og intet var gemt. OK, jeg prøver igen, men det kan aldrig blive så godt som det, der forsvandt. Der er ikke det store, at skrive om dagene på Valkanella, men vi har nydt hver time, vi har været her. Vi har "trisset rundt" på campingpladsen, og genopfrisket gamle minder helt tilbage til første gang, Karin og jeg var her på

sommerferie sammen i 1986. Det var før "Jerntæppets fald, og før den frygtelige krig i Jugoslavien, som gav Danmark et Europamesterskab i fodbold. Det var også i 1986, vi fik et evigt venskab med Jürgen, som desværre er gået bort sidste år, men vi holder stadig sammen med Jürgens Johanna, og tager på besøg i Fränkisches Schweitz, når vi er på vore ture mod syden. Vi har været her mange gange siden, sammen med vores børn og er glade for, at de også har taget stedet til sig. Nå tilbage til nutiden, hvor vi har nydt opholdet på campingpladsen og gåturene til Vrsar og Funtana i flot solskin og op til 29 °C, og

Gåtur til Vrsar

Vores Bager

bagefter nydt det dejlige Kroatiske vejr, foran Camperen. Lige nu blæser og regner det, men det er jo Kroatisk vejr, så lige pludselig styrter regnen ned, for kort efter solen skinner fra en klar himmel. Vi glæder os til i morgen, som bliver den sidste dag for denne gang, inden vores tur går videre til næste mål på vores tur mod syd. En ting er sikkert – Det er IKKE sidste gang, vi er på "Maistra Camping Valkanella" for at nyde den flotte natur, de dejlige mennesker og den gode atmosfære.

Om aftenen kiggede vi lidt på vejrudsigten for vores planlagte tur videre på syd i Italien, men da både lokale vejrudsigter og

YR.NO varslede masser af regn og dårligt vejr, så brugte vi sidste aften til at undersøge, hvor vejret så bedst ud i Europa de næste 10 dage. Som sagt var Italien regnfuld og uden sol, Øst-rig og længere nord på, var endnu værre. Det bedste sted var Spanien og Portugal, men der havde vi været i forsommeren, så vi valgte at tage mod vest og Italiens Liguriske kyst og videre ind i Frankrig, hvor vejret så rimelig ud. Den første planlagte etape blev Pacengo ved Gardasøen og videre mod Genova og Provence i Frankrig. Så må vi jo tage en dag ad gangen og finde det gode vejr.

Stormvejr

Solnedgange vi har nydt mens vi var på Maistra Camp Valkanella

lørdag, den 14. september – søndag, den 15. september 2024:

Etape 4: Funtana via Gardasøen og Milano til Tovo San Giacomo (I) 2 overnatninger
Ankomst: 97.248 km - Dagens etape: 786 km. Turen indtil nu: 2.332 km.

Aloha, Area Camper, Tovo San Giacomo

Efter en god og rolig nat, vækkede telefonen os, og kl. 06.15 kunne vi køre ud fra den dejlige campingplads Valkanella, med håbet om, at vi ikke ville komme i kø, når vi kørte ind i Slovenien. (Lige som udrejsetrafikken havde da vi kørte her ned) Det var tørt og lunt, da vi satte kursen mod Porec, hvor vi drejede op mod motorvejen ved Motovun, hvor vi tog motorvejen mod Slovenien, Kort før grænsen betalte vi 4,50 € i motorvejsafgift, og fortsatte ad den snoede vej mod Koper. Kort før Koper fik vi, som sædvanlig tanket billig diesel, og kunne køre et kort stykke igennem Koper by, inden vi kom på motorvejen mod Italien. Da vi havde betalt Vignette for 30 dage siden,

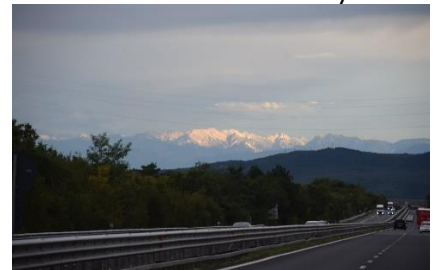
inden vi kørte fra Østrig, kunne vi med ro i sindet køre det forholdsvis korte motorvejsstykke mod Trieste, hvor vi krydsede grænsen til Italien. Trafikken gled let op forbi Triestes Hospital og efter

På vej i Kroatien

vi var kommet godt fri af den lidt tættere trafik i Triestes nær-område, kunne vi trække en motor-vejsbillet til det Italienske motorvejsnet, og fortsætte mod Venezia, hvor vi valgte at køre ad den gratis motorvej forbi byen, men først måtte vi lige betale motorvejsafgift. Efter vi havde passeret Venezia, måtte vi igen trække en billet for den videre tur på motorvejsnettet (troede vi). Vejret var fint, og vi havde en flot udsigt til Alperne på vores højre side, hvor bjergtoppene så ud til at have nysne på top-pene. Senere kunne vi høre, at adgangen til "Hitlers Teehaus" var lukket i 14 dage på grund af meget sne.

Fremme ved afkørslen mod Peschiera, kom vi i en kø helt op på motorvejen. Det gik langsomt frem mod betalingsanlægget, hvor bilister opførte sig som myrer, når man roder lidt i en myretue. Vi holdt hovedet koldt, og kom gennem virvaret, og videre gennem den langsomme trafik mod Pacengo, hvor vi kørte ind på Camping Lido, hvor vi her lørdag, blev mødt af beklagende blikke. Ingen plads, alt optaget til på mandag. Nå "op på hesten igen". Vi kiggede lidt på vores GPS, og sagde "Lets go West", så finder vi nok et eller andet sted. Fremme ved Brescia tænkte vi, måske er der plads ved Iseosøen, men her kørte vi også forgæves. Vi tænkte, at det nok blev svært for sommerferien i Italien slutter først på søndag 15/9. Vi fik lige tanket diesel, inden vi

Med udsigt til sne i Italiens bjerge

Ankomsten til Aloha Camper Area

igen "måtte op på hesten" og fortsætte mod vest. Kort før Milano, kan vi apropos hesten, sige vi var ømme bagi, så vi kiggede på vores App P4N, og søgte efter overnatningsmuligheder, men uden held, enten eksisterede de ikke, eller også var det for skummelt. Tilbage til "hesten og op igen", og videre mod Genova. Vi havde set der var et par ACSI pladser mod vest nede ved Pietra Ligure, så vi fortsatte mod vest gennem mange tunneller, og over broer i et fantastisk flot landskab, og det holdt os nok i gang, selv om vi var ved at være godt møre. Efter lidt kø kørsel i en tunnel, da en campingvogn blokerede det ene spor, var vi glade for at dreje fra ned mod Pietra Ligure, men endnu

en gang blev vi skuffede, for begge campingpladser var fuldt besat. Det var lige før, vi var ved at opgive, og bare parkere på en P-plads, så vi kunne få trætheden ud af kroppen efter 12 timer med en anstrengende og stresset køretur. Igen tog vi P4N appen i brug, og ledte efter en Camperplads et stykke væk fra kysten op mod bjergene. Vi kørte væk fra kysten af en smal snoet vej og pludselig, så vi et skilt til højre for os med "Aloha Area Camper". Vi kunne kigge ind over hækken, hvor Camperne holdt meget tæt. Men da vi holdt uden for, kom pladsmanden ud til os, og sagde, at der godt fyldt op, men han kunne tilbyde os en plads på græsset foran en anden bil. Vi tog med glæde imod, og det endte med at vi blev på pladsen 2 nætter. Det viste sig at være en unik Camperplads.

Boris nyder vores plads

Søndag: Vi vågnede op til en dejlig dag med flot solskin, og havde besluttet os for, at vi ville nyde vejret og den noget anderledes Camperplads om formiddagen og så gå ned til stranden i Pietra Ligure om eftermiddagen. Vi gik lidt rundt på pladsen, og nød den specielle stemning, der

Karin nyder morgenmaden

er på pladsen. Aloha Area Camper er lavet som et beskæftigelsesprojekt, da de lukkede et gartneri, og lavede området om til en Camperplads. I et af drivhusene dyrkes stadig grønsager og forskellige blomster og planter, som sælges på pladsen. I det store drivhus er der lavet en interimistisk lille restaurant med åbent køkken, og sidde / afslapningsområde. Her står også cykler, som er renoveret, og som udlånes hvis man vil tage en cykeltur i området. Der er også et legeområde til børn, hvor der er renoverede legeredskaber. Det er et meget spændende område, hvis man ikke er særlig fordringsfuld, for man holder tæt, og kommer hinanden ved. Der er et flinkt og

hjælpsomt personale, og toilet og bedefaciliteterne er pænt rene. Efter vi havde fået stillet vores nysgerrighed, nød vi solen ved foran Camperen og delte en af de øl, vi havde med fra Kroatien. Vi havde planlagt, at bruge eftermiddagen på en gåtur ned til Pietra Ligure og strandene, men Boris

ville det anderledes, idet han ikke havde det så godt, og rystede, som han havde feber. Det har vi prøvet før, og tror han var dehydreret, så Karin fandt injektionsprøjten frem, så vi kunne give ham noget vand. Imens han efterhånden fik det bedre, kunne Karin og jeg nyde solen foran Camperen og 27 °C. Hen ad eftermiddagen var han frisk igen, men vi mente, det var for sent til gåturen, og vi ville jo køre ned til en af campingpladserne i Pietra Ligure i morgen. Så vi fortsatte nydningen i det dejlige solskinsvejr, indtil efter aftensmaden, og solen begyndte at gå ned bag bjergene. Godnat

Vue på pladsen

Aftenstemning på Aloha Camper Area

mandag, den 16. september – torsdag, den 19. september 2024:

Etape 5: Tovo San Giacomo til Pietra Ligure (I) 4 overnatninger

Ankomst: 97.252 km - Dagens etape: 4 km. Turen indtil nu: 2.336 km.

Camping Pian dei Boschi, Pietra Ligure

Vi vågnede op til en skyfri himmel, og nød morgenkaffen ude foran Camperen, mens vi kunne se solen stige op over bjergene mod øst. Kl. 10.30 vinkede vi farvel til pladsmanden, og kørte et kort stykke mod Tovo San Giacomo, så vi kunne få tanket diesel. Efter tankningen drejede vi om, og kørte ned mod Pietra Ligure, hvor vi kørte igennem noget af bymidten og langs stranden inden, vi drejede op mod motorvejen. Så langt skulle vi dog ikke, så kl. 10.45, holdt vi ind ved Camping Pian dei Boschi, hvor de havde plads til os, så vi besluttede os for, at tage 4 overnatninger på campingpladsens plads 21, så vi kunne få ro på, og planlægge den videre tur igennem Frankrig til Tyskland, hvor vi kommer ind på vores oprindelige rute. Det meste af dagen brugte vi til at gå en tur ned til stranden og i Pietra Ligure for at

Vores plads gøres klar

se på området. På vej tilbage til Camperen fik vi handlet lidt i det nærliggende supermarked, Lidl.

Tilbage ved Camperen brugte vi eftermiddagen med at nyde det foran Camperen i skyggen, og efter aftensmaden fik vi startet computeren, så vi kunne få planlagt resten af vores tur, som i stedet for til Syditalien blev til Frankrig. Vi planlagde turens etaper ud fra de vejrudsigter, vi kunne finde på mobilen og computeren. Vi kunne se, at vi ikke slipper helt for regn på turen, men i stedet for Syditalien i styrtende regn, ser det ud til enkelte regnbyger her i Pietra Ligure og gennem Frankrig. Vi følger vejrudsigten hver dag, så vi kan finde det gode rejsevejr.

Tirsdag til torsdag: Vi har nydt dagene i Pietra Ligure, hvor vi har haft, al slags vejr. Vi har haft fuld solskin, regnbyger, regn i flere timer, og en gang blæsevejr, men heldigvis har de gode timer været flest, og vi har alle 3 nydt, at være her.

Billeder fra Pietra Ligure

fredag, den 20. september – lørdag, den 21. september 2024:

Etape 6: Pietra Ligure til Castellane (F) – 2 overnatninger

Ankomst: 97.474 km - Dagens etape: 222 km. Turen indtil nu: 2.558 km.

Camping Terra Verdon, Castellane

Efter en nat, hvor Boris havde været lidt urolig, stod vi op kl. 07.00, så vi kunne få morgenkaffe og gøre os klar til den videre tur, og præcis kl. 08.00 kunne vi køre ud fra camping Pian dei Boschi, og ad vejen op ad bjerget.

Udkørsel fra Pian dei Boschi

Fremme ved motorvejen trak vi en billet, og kunne køre ind på den flotte motorvej, med kurs mod Frankrig. Motorvejen slyngede sig på bjergsiden, og vi kørte igennem mange tunneller og over broer, når vi kom ud i det fri, og kunne se flotte vue ned over dale, hvor maleriske gule huse, lå i klumper i småbyer, med det flotte blå stille Middelhav som baggrund. Karin havde lidt svært ved, at tage billeder, for de flotte vue kom pludselig og ligeså pludselig var vi igen inde i en tunnel, eller bag et af de høje autoværn. Da vi nærmede os den franske grænse, kom vi til et betalingsanlæg, hvor vi betalte 16,50 € for at køre på den flotte strækning. Rimelig pris synes vi! Inde i Frankrig, blev vi ledt længere væk fra kysten, så vi kørte bag bjergene og ikke kunne få udkig til Monaco. Vi kørte ind i et betalingsanlæg, hvor vi var

Undervejs

Flere steder igennem hul i klippen

uheldige, at tage en bane, hvor der var problemer med automaten. Efter at have trykket på "Hjælp" virkede automaten igen, og vi kunne køre videre. Kort efter begyndte vejen at gå ned ad med 6 % mod Nice og kysten. Lastbilerne fyldte hele højre spor og måtte kun køre med max. 50 km/t. Vi kunne heldigvis køre i de 2 andre spor, med en max hastighed på 90 km/t, så vi bremsede med motoren og flere gange måtte vi bremse, for ikke at køre for stærkt. Efter ca. 6 km med 6 % nedad var vi kommet til Nice, og kunne dreje fra mod bydelen Vence. Dog skulle vi lige betale 1 € for det korte stykke motorvej i Nice. Nu kom vi over på en almindelig byvej, og kørte igennem bydelen Vence, og blev ledt videre ad en landevej. Det viste sig, at vejen førte op over Col de Vence som ligger i 963 m højde.

Vejen snoede sig op ad bjerget, og blev smallere, samtidig mødte vi en del cyklister, som asede for at komme op over toppen, og andre som næsten racede ned mod Nice. Vel over bjergtoppen, snoede vejen sig igen nedad, igennem mindre landsbyer, og et enkelt sted så vi en fårehyrde, der sammen med sin hund passede en stor fåreflok. Vi kørte igennem en kort tunnel i et bjerg, og pludselig var vi fremme ved et landskab med højslette og flade vidder. Vi kørte forbi en Ranch med heste, køer og bøfler, et skønt syn, til gengæld kunne vi, længe fremme, se op på en bjergside, som var "plastret til" med

Vores plads på "Camping Terre Verdon"

På vej mod "Notre Dame du Roc"

Lørdag: Vi vågnede op til et dejligt vejr og tænkte, at det var perfekt til en tur op til det lille kapel, "Notre-Dame du Roc", på toppen af den 180 m høje klippe, som ligger lodret over Castellane. Efter vi havde nydt morgenkaffen og det gode vejr ved Camperen, startede vi på vores ekspedition. Vi har været oppe på klippen, de andre gange vi har været i Castellane, så for os er det et "must", at gå derop. En tur ind i den fantastisk storslåede "Gorge de Verdon" blev det ikke til denne gang, men det kan absolut anbefales. Et af Verdens vidundere! Nå tilbage til vores gåtur. Vi gik langs vejen ind til Castellane, og kort før turistkontoret drejede vi ind på stien op mod "Notre-Dame du Roc".

Det var absolut ikke en sti for dårligt gående, idet den var ujævn, med masser af store sten, der dannede høje trin, og hvor det var nødvendigt, at vælge sine skridt med omhu for ikke at træde forkert og "vrikke om" på foden. Undervejs mødte vi en del mennesker som var på vej ned fra toppen, men vores tempo gjorde også, at vi indhentede en del, som nok ikke havde samme "træning" som os. Det meste af vejen gik de bare opad, men der var også enkelte fladere stykker, men stadig med mange sten. Undervejs var der mange bænke, så der var mulighed for at holde hvil, hvis man manglede luft. Vi gik forbi flere som benyttede sig af bænkerne, men ikke os – Vi skal bare op. Da forsiden af klippen er helt lodret, gik stien over på bagsiden, og snoede sig op mod toppen. Det sidste stykke op til toppen var ret stejlt, og et anstrengende stykke, men belønningen når vi kom op, var anstrengelserne værd. Vi gik forbi det lille kapel, og ud til klippekanten, hvor en mur gjorde, at vi ikke kunne falde de 180 m ned på et af tagene i byen. Med lidt ærefrygt

Kapellet på toppen er nået

Igennem Castellanes små gader

lænedes vi os ud over muren, men kunne ikke se foden af klippen, det var den for stejlt til. Vi nød den flotte udsigt ud over landskabet og byen langs under os. Vi kunne også se enkelte biler, der kørte ind mod "Verdon slugten" og en fantastisk oplevelse. Efter et sidste kik på kapellet startede vi nedturen, dog ikke helt samme vej, idet vi på det nederste stykke valgte stien som ender midt på Castellanes torv. Vel nede i byen, gik vi igen den smalle gade med restauranter og barer, og fandt et sted, hvor vi kunne få et velfortjent glas øl. På vej tilbage til Camperen, handlede vi lidt fornødenheder i Supermarkedet Auchan. Super var det ikke for kølediskene mm. var næsten tomme, så vi kunne mærke at sæsonen er ved at være slut. Tilbage ved Camperen nød vi solen og det dejlige vejr resten af dagen.

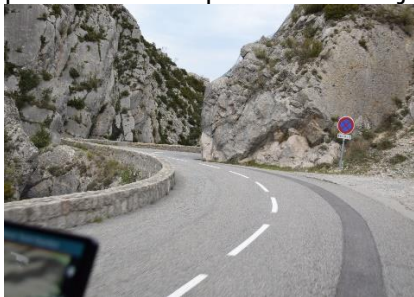
søndag, den 22. september – tirsdag, den 24. september 2024:

Etape 7: Castellane til Avignon (F) – 3 overnatninger

Ankomst: 97.672 km - Dagens etape: 198 km. Turen indtil nu: 2.756 km.

Camping Pont d'Avignon, Avignon

Efter et par dejlige dage i de flotte omgivelser ved Castellane var det blevet tid til at rejse videre på vores nu improviserede rejse. Vi var færdige med morgenkaffen og kunne kl. 08.15 forlade

På vej over passet

Campingpladsen i 9 °C og køre ud på Napoleonsruten, med kursen mod nord. Vi kørte op ad bjerget, og gennem et par hårdnålesving inden vi kom op i den barske natur med klipper og vej på hylder og igennem smalle steder med skarpe sving langs klippen i området Col de Lequils. Et sted kørte vi på en lidt smal hylde og skulle dreje skarpt ind gennem et smalt hul i klippen. Kort før passagen skulle vi trykke bilhornet i bund for at gøre opmærksom på at "her kommer vi". Heldigvis kom der ingen fra den anden side, så vi kunne fortsætte vores tur gennem de flotte vilde klipper. Senere kom vi til at køre ved siden af en smalsporet jernbane. Mener det er den mellem Nice og Digne le Bain, og at man kan køre med Kogle banen. Det skulle være en fantastisk tur – Det var i hvert fald en flot tur, mens vi kørte langs banen. Ved Mézel drejede vi fra Napoleonsruten, for at

Igennem smalle huller i klipperne

Specielle klipper langs vejen

tage en genvej, som gik 10 % nedad, og senere gennem store lavendelmarker, inden vi igen kom ind på Napoleonsruten. Snart forlod vi dog Napoleonsruten og kørte mod Marseilles og Avignon. Ved Les Mées kørte vi langs en hel væg af høje flotte søjleklipper, og senere masser af frugttræer langs vejen. Vi kørte igennem et alsidigt område af Alpes Haut Provence med græsmarker, oliven, vin, salat og grønsager, og en fantastisk flot natur. Efter vi havde passeret byen Mane, kørte vi igennem en lang, temmelig smal alleé med store Platantræer, som stod helt ud til vejkanterne. Flere gange måtte vi stoppe for, at lade modkørende komme forbi. Kl. 10.20 kørte vi ind i departementet

En af de mange snævre alleer

Vaucluse, og kort efter ind igennem byen Apt, med flere store bump på vejen. Vel ude af Apt, kom vi over på en større vej mod Avignon, og kørte forbi Roussillon med den røde jord, og Gordes med byen liggende flot oppe på en skrænt. Snart kunne vi køre ind i udkanten af Avignon og gennem

Langs med bymuren

brede gader, finde frem til den noget specielle Vejudfletning ved Avignons bymur, og køre over Pont Edouard Daladier, og over på øen, Ile de la Barthalasse, som er den største ø, i Frankrig som ligger i en flod, nemlig Rhone. Vi fandt let ned til Camping Pont d'Avignon, hvor vi fik Camperen parkeret på plads 279. Efter en velfortjent forfriskning, gik vi en runde udenom campingpladsen, og nød det gode vejr på en bænk ved floden Rhone i det flotte solskin og med udsigt over til Bymuren rundt om Avignon gamle by, og udsigten til Pavepaladsen. Efter gåturen slappede vi af i Camperen til sengetid. Det blev ikke en rolig søvn,

for ved 23.30 tiden blev vi vækket af et enormt tordenbrag, og kunne høre vandet væltede ud af himlen. Det var så vildt, at vi var nødt til at stå op, for at se ud af vinduerne, og vi kunne se, at vandet udenfor stod mindst 5 cm over terræn. Vi har aldrig oplevet så voldsomt et regnvejr før, og det fortsatte i 3 timer, inden vi igen kunne falde i søvn.

Mandag: Efter nattens uvejr vågnede vi op til flot vejr, skyerne var trukket væk, og igennem trækroneerne kunne vi se solen stå op. Udenfor kunne vi stadig se efterveer fra uvejret. Karins klipsandaler stod flot ude midt på vores plads ved noget løv, som nok var skyllet derud sammen med dem, og der var vandpytter, hvor der var buler ned i jorden. Nå skidt, efter lidt oprydning kunne vi nyde morgenkaffen i Camperen, og gøre klar til en gåtur ind bag Avignons bymure. Vi gik rundt om campingpladsen og ned til Rhone, hvor vi tog med den lille gratis båd, som fragtede os over på den anden bred, lige ved trappen op til Pavepaladsets have. Vi vidste fra tidligere, at hunde ikke må komme i haven, og et stykke oppe ad trappen var også skiltet med, at det også gjaldt hunde i snor. Vi fulgte bymuren frem til en af byportene, og var nu indenfor murene. Vi gik ad mindre gader frem til den store plads foran Pavepaladset, og Notre-Dame des Doms. Her nød vi det flotte syn og det liv, der var på pladsen. Her var mange mennesker, som stod i kø for at komme ind i Paladset, Domkirken eller Slotshaven. Fra pladsen kunne man også køre med et af de to turisttog på en rundtur i den gamle bydel. Vi valgte at bruge vores ben, og gå en tur rundt i byen. Det var godt middagstid, da vi gik hen over den store plads, med mange restauranter midt på pladsen, men vi blev ikke fristet, af de herligheder de serverede, endda til rimelige priser. Vi fortsatte rundt i de gamle gader, hvor mange af forretningerne havde middagslukket. Vi nød det liv der var i ga-

Karin bag navnet Avignon

Den berømte 1/2 br, saint Benezet

derne, og gik tilbage mod en byport, så vi kunne komme ud til det noget specielle trafikantlæg, som sørgede for, at trafikanterne / fodgængere, der var mellem bymuren og Pont Eduard Daladier – broen over Rhone, kunne komme sikkert videre. Vi kom sikkert over til Pont Eduard Daladier, og ovre på den anden side af Rhone tog vi en trappe ned til flodpromenaden, og gik tilbage til campingpladsen og Camperen. Her var jorden blevet rimelig tør, så vi lagde et stykke presenning ud, og fik stillet bord og stole op, så vi kunne nyde resten af dagen ved og i Camperen.

Tirsdag: Der havde ikke regnet i løbet af natten, så der var tørt udenfor bortset fra de steder rundt på campingpladsen, hvor der stadig var "søer" på de små veje og enkelte pladser. Efter vi havde nydt morgenkaffe / frokost besluttede vi os for, at vi ville gå en ture ind bag Avignons bymure. Det skulle bare være en tur, hvor vi osede rundt på må og

Udsigt over Rhone-floden

Paveslottet

Få. Undervejs kom vi i tanke om, at vi slet ikke havde tænkt på, at vi var tæt på Mont Ventoux, og at vi kunne se silhuetten af bjerget, når vi gik over broen, Pont Eduard Dalidaier. Der er kun 60 km i bil til toppen herfra. Nåh ja, vi har været der flere gange, så vi springer over denne gang. Da vi gik ind mod Avignon, holdt vi et par stop på broen, men desværre var udsynet ikke så godt, idet skyerne bagved forstyrrede indtrykket og billedet, men vi har det derhjemme i høj opløsning. Vi gik en tur forbi paveslottet og slappede af på pladsen, inden vi gik ind på pladsen foran "Hotel de Ville" (Rådhuset) hvor der var god gang i restauranterne. Også i dag gik vi forbi, jeg skulle lige frekventere det

offentlige toiletet ved rådhuset. (Jeg har jo været offentligt ansat) Efter en "kommunal" pause kunne vi fortsætte vores tur gennem Avignon, og besluttede, at sætte kursen tilbage mod Camperen. Karin var lige et smut i den "nye" Carrefour Express" ved udgangen i bymuren, inden vi fortsatte ad broen over Rhone. På den anden side gik vi ned ad trappen og fortsatte ad flodpromenaden ud mod den lille gratis færge, men vi havde fået nok i dag, så vi fortsatte, og gik tilbage til Camperen. Her skinnede solen ned til os, så vi hyggede os foran Camperen og fik gang i aftenmaden, som bestod af "Pasta Vongole med Gorgonzola sovs". Efter aftenmaden fik vi ryddet op og gjort klar til morgendagens videre tur. Resten af dagen slappede vi af til sengetid.

Vandre langs Rhone

På pladsen ved Pavepaladset

Når det bliver kedeligt

Hygge

onsdag, den 25. september 2024:

Etape 8: Avignon til Roquefort sur Souzlon (F)

Ankomst: 97.915 km - Dagens etape: 243 km. Turen indtil nu: 2.999 km.

Aire de Camper, Roquefort sur Souzlon

Det var helt mørk, da vi vågnede og stod op for at gøre klar til næste etape. Kl. 07.00 var alt klar og vi kunne trille ud af porten, og kort efter kørte vi over Rhone, som vi fulgte ned langs floden med kurs mod Nimes og Pont du Gard. Efterhånden lysnede det, men samtidig begyndte det at

Flamingoer i det lave vand

blive lidt diset, men pyt, vi skulle jo ikke se Pont du Gard, men bare køre mod næste mål. Ved Nimes kørte vi imod La Grande-Motte og ud over landtangen, hvor der var vejarbejder. Heldigvis var disen forsvundet og afløst af solskin, så Karin fik travlt med Kameraet for at fotografere de mange flotte lyserøde Flamingoer, som fiskede i det lave vand i lagunen. Fremme ved Palavas-les-Flots fik vi tanket diesel, inden vi drejede ind i land mod Montpellier. Vi blev ledt igennem byen, og et par rundkørsler, hvor trafikken kørte i kø i alle 4 spor, men snart var al trafik drejet ind mod centrum, så vi havde god plads til finde ud til A750,

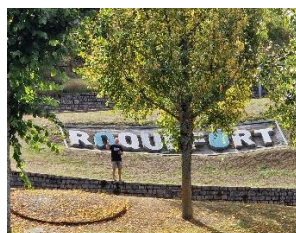
som også er gratis motorvej, ligesom A75, som vi kørte ind på og igennem et flot landskab op over klippemassiverne. Ved sidste afkørsel inden den store bro, "Viaduc de Millau", drejede vi fra mod Roquefort. Vi kørte ad mindre landeveje, hvor det gik nedad med 7 %, og vi kunne se en stor hvid sky under os, men da vi kom ned var den forsvundet. I en rundkørsel med mange metalfigurer af en fårehyrde med sine hunde og en flok får, drejede vi op gennem nogle hårnålesving mod Roquefort sur Souzlon. Kort efter vi havde passeret byskiltet, som stod på hovedet, drejede vi kl. 10.55, ind foran Turistinformationen, hvor der er lavet stellpladser til autocampere. Efter vi havde fundet en god plads, hvor vi kan overnatte, gik vi en tur igennem landsbyen, som er domineret af de store virksomheder, så producerer og lagrer oste. Inde i Papillon butikken fik vi købt 2 kvarte Roquefort, som vi lagde i køleskabet, da vi kom tilbage til Camperen, hvor vi nød resten af dagen.

Frokost på stellpladsen

Undervejs

Så er vi i Roquefort

Her købte vi Papillon ost

Roquefort centrum

torsdag, den 26. september 2024:

Etape 9: Roquefort sur Souzlon til Millau (F)

Ankomst: 97.960 km - Dagens etape: 45 km. Turen indtil nu: 3.044 km.

Camping 2 Rivières, Millau

Det var en dejlig lun og stille nat på Stellpladsen ved Turistkontoret i Roquefort sur Souzlon, hvor vi havde overnattet sammen 5 andre Campere. Kl. 09.45 trillede vi af sted, og ned gennem hårnålesvingene til rundkørslen i Lauras, hvor metalfigurerne af fårene og hyrden stod lidt stiv i blikket, måske fordi vejret true-de med regn. Vi drejede af mod Millau, og kørte igennem en flot

Udsmykning i rundkørsel

grøn dal og efter Saint-Georges-de-Luzençon begyndte vi at køre op ad, og kunne se Millau broens toppe over bjergkammen, som vi kørte hen over, og fortsatte ned ad en 8 % nedkørsel og under den

fantastisk store og flotte bro "Viaduc de Millau", og nedenfor bakken drejede vi ind til supermarkedet E.Leclerc, hvor vi fik handlet nogle nødvendigheder. Efter indkøbet fortsatte vi ind i Millau, hvor vi fulgte floden Tarn og i en rundkørsel drejede over floden og ind på Camping2Rivières, hvor vi kl. 11.00 kun placere os på plads 39. Da vi kom var campingpladsen næsten tom, men til aften var den næsten fuld. Vejret drillede os om eftermiddagen, idet vi fik lidt regn, men vi gik en tur i Millau – første gang Boris brugte sin regnfrakke på turen. Lidt våde kom vi tilbage til Camperen, hvor vi hyggede os, og til aften smagte på den nyindkøbte Roquefort ost og andre oste med Baguette, hvidvin og et glas Portvin til. Da det stadig småregnede blev der hygget i Camperen til sengetid.

Så skal der smages

Hyrde med får

Millau-broen

Bagerbutik

Lækker Papillon Roquefort

Vi hørte det regne på taget et par gange i løbet af natten, men da vi stod op var det blevet tørt. Mine Clogs var stadig våde efter regn og en tur i bad, men ingen problem, på bare fødder imens Camperen blev gjort klar. Kl. 07.50 lukkede vi os ud af campingpladsen, og kørte langs floden Tarn og op mod A75, hvor vi kom på motorvejen lige efter betalingsanlægget for Viaduc de Millau (den store bro). Vi kørte nu op gennem det kæmpe store plateau i "Parc Natural regional de l'Aubrac". Et relativt øde område, hvor A75 slyngede sig op og ned på klippemassivet med 5-7 %, og vi fik nogle flotte udkik over landskabet. Undervejs nåede vejen op i 1.121 moh, og jeg tror gennemsnitshøjden på de første 150 km lå på ca. 800 - 900 moh.

Eiffels røde jernbanebro passerer

Der var placeret oplysningsskilte langs vejen, f.eks. "Le Puy En Velay" som vi kørte igennem på vores forsommertur. (Et vulkanområde, hvor der er kirker, statuer og gamle borge på udslukte vulkantomter). Vi fik også et udkik til Eiffels berømte røde jernbanebro, som lå parallel med A75. Igen kørte vi igennem lange strækninger med 6 % fald, men nu i regnvejret og med slyngninger, så vi passede ekstra på med farten. Da regnen hørte op, kunne vi beundre flotte regnbuer, mens vi fandt frem til afkørslen til Orcet, og let kom videre til Camping Le Clos Auroy, hvor vi kl. 11.00 stoppede udenfor bommen. Receptionen var lukket, men vi snakkede med en flink mand, som fortalte at vi blot skulle tjekke ind på automaten, og køre frem til plads 12, hvor vi parkerede. Det var en dejlig mindre campingplads med flotte faciliteter, så vi nød frokosten i Camperen, mens vi lige skulle have et par små regnbyger. Efter frokost kom solen frem og vi fik gået en tur i den lille landsby Orcet, inden det blev tid til afslapning ved Camperen resten af dagen.

Ankomst på "Camping Le Clos Auroy"

Afslapning

Kokken og hjælperen

Der grilles

Skal vi ikke snart videre!

Lørdag, den 28. september – søndag, den 29. september 2024:

Etape 11: Orcet via Dole til Eguisheim (F) – 2 overnatninger

Ankomst: 98.675 km - Dagens etape: 515 km. Turen indtil nu: 3.759 km.

Aire de Camping Car, Eguisheim

Efter en stille nat på den fine campingplads, var vi klar til at fortsætte vores planlagte tur, og kl. 07.00 kørte vi ud fra campingpladsen. GPS'en ledte os op igennem den lille by, men ændrede

Ankommet til Eguisheim

beslutning et par gange, måske et forvarsel om turens forløb i dag. Vi fandt igennem byen næsten uden hjælp, og ude på den store vej var det lige så forvirrende, for så sagde GPS'en at der ingen rute var uden betalingsvej, og den ændrede flere gange op og ned på tidsangivelsen med næsten 1 time. Vi vidste dog fra vores tur i forsommeren, at vi skulle køre efter Vichy, så det kunne vi så hjælpe GPS'en med. Det blev en tur med regnbyger og dis, og efterhånden begyndte GPS'en at være fornuftig, og lede os på vej, uden at ændre hver andet minut. Nu var det kun regnbygerne der drillede, men vi blev ledt af sted på fine veje, med flotte landskaber. Ved Digoïn, skulle GPS'en lige lave et

sidste nummer, nok fordi den ville have ret med betalingsvej, for her kom vi ind på ca. 5 km betalingsvej, men der var ingen betalingssted, det var elektronisk betaling. Heldigvis så vi et skilt om, at man kunne betale på deres hjemmeside: www.Aliae.com indenfor 72 timer. (Jeg klarede betalingen på 0,50 €, da vi kom til Eguisheim). Efter Digoïn kørte vi på betalingsfri motorvej N80 næsten helt frem til Dole, hvor vi drejede ind mod centrum, og frem til Camping Pasquier, hvor de i receptionen, måtte skuffe os, for de havde fået så meget regn, at pladserne ikke kunne bære en Camper. Nå op på hesten igen, så vi kørte mod øst gennem Dole, og fik tanket diesel. Mens vi kørte uden mål, blev vi enige om, at vi kører til Eguisheim og ser, om vi kan få en plads på Camperpladsen. Vi valgte at lade GPS'en lede os på betalingsvej mod målet, og selv om vi stadig fik regnbyger, og nogle voldsomme af dem, så kunne vi glæde os over, at vi blev ledt sikkert mod Alsace på A36, og betalte 15,90 € for turen indtil vi drejede fra motorvejen og ad vinruten gennem Alsace. Kl. 14.30

Hornblæser musik

Ballonflyvning over Eguisheim

kunne vi efter 515 km køre ind på Aire de Camping Car i Eguisheim, hvor vi fik parkeret Camperen og fik lidt at spise, inden vi gik en tur rund i den flotte gamle by, hvor der var fest.

Det blev til et par ture ind i byen for at se på festen, musikindslagene og de mange glade mennesker, inden vi slappede af ved Camperen.

Søndag: Vi stod op kl. 08.15 til 4,5 °C og høj blå himmel. Vi startede dagen med en gåtur med Boris til bageren, og nød

Udsigten nydes

det dejlige vejr, og kunne se en luftballon, der fløj over Eguisheim, lige over vores hoveder. Heldigvis var den også lige over hustagene. Tilbage ved Camperen nød vi en kop morgenkaffe, mens solen kom højere på himlen. Hen ad formiddagen gik vi en tur mens solen kom højere på himlen. Hen ad formiddagen gik vi en tur i 9 °C, og nød den flotte blå himmel, hvor solen stod som en rund ballon. Vi gik en lille tur ad mindre veje og forbi nogle

vinmarker, og indkørslen til camping Troi Chateaux, hvor vi har være flere gange tidligere. Vi gik tilbage igennem Eguisheims bymidte, hvor der var ved at komme gang i festen og masser af mennesker og steder med vin, mad og kager, kaffe og andre drikkevarer, samt levende musik. Tilbage ved Camperen nød vi en dejlig Pelforth Brune og en Croissant. Efter afslapning gik vi hen ad eftermiddagen en tur på 3,5 km ud igennem vinmarkerne udenfor byen. Denne gang var der kommet lidt skyer på himlen, men der kom stadig dejlig med sol ned til os. På vej tilbage til Camperen gik vi igennem byen, hvor byfesten var godt i gang, med masser af mennesker, der nød solen, et glas og lidt at spise til den levende musik. Tilbage ved Camperen nød vi et glas hvidvin og slappede af resten af eftermiddagen. Efter aftensmaden gik vi endnu en lille tur, og vi kunne se, at festen klingede af og det tyndede ud i gæsterne.

Hvilken vin mon af de druer?

mandag, den 30. september – onsdag, den 2. oktober 2024:

Etape 12: Eguisheim til Ribeauville (F) – 3 overnatninger

Ankomst: 98.700 km - Dagens etape: 25 km. Turen indtil nu: 3.784 km.

Camping Municipal, Pierre de Coubertin, Ribeauville'

Vi vågnede op til en fin dag, hvor lyse skyer dækkede hele himlen. Vi kørte fra Eguisheim kl.

Druerne høstes

09.30, og valgte at køre ad mindre veje og et smut forbi campingpladsen i Turckheim, hvor vi havde vores første besøg i Alsace. Vi fortsatte videre ad Vinruten, og kunne se at vinbønderne havde travlt med at høste druerne langs ruten. Efter at have nydt de små byer vi kørte igennem, var vi fremme ved Ribeauville', hvor vi tjekkede ind på Camping Municipal, Pierre de Coubertin, kl. 10.25, og kunne stille Camperen på plads 90. Efter vi havde nydt morgenmaden i solskin foran Camperen, gik vi en tur i E.Leclerc for at få købt lidt lækker Gewürztraminer.

Speciel have i Zellenberg

Tilbage ved Camperen slappede vi af, indtil vi gik en tur ad Grand Rue for at nyde stemningen i det gamle Ribeauville' og de flotte gamle huse og de spændende butiksvinduer. Vi fik købt et stykke af et af bagerens meget lange brød med rosiner og nødder, som vi nød sammen med et glas af Gewürztraminer. Vi havde bestilt bord, så kl. 19.00 gik vi på Restaurant Le Garwer, hvor nød velsmagende mad, hhv. en Garwer Burger, og en Bäckaoffa med Riesling til. Vel mætte gik vi tilbage til Camperen, hvor vi nød aftenen til vi gik til køjs.

Besøg af storkene på campingpladsen

Alternativ transport

Baeckerofe

Burger

Tirsdag: Da vejrudsigten lovede regnbyger i løbet af dagen, besluttede vi os for, at vi ville slappe af på campingpladsen. Heldigvis tog meteorologerne fejl for regnen kom først efter kl. 18.00, og varede ved indtil midnat. Da vi havde holdt vinsmagning i går, gik vi en tur i E.Leclerc for at købe nogle Gewürztraminer fra Wolfberger i Eguisheim. Mens vi var i Eguisheim, havde vi set, at Wolfberger i deres Cave, skulle have 9,90 € flasken, men i E.Leclerc var der Promo-tilbud 4 € under den pris, så det blev til 8 flasker. Tilbage ved Camperen slappede vi af resten af dagen, kun afbrudt af nogle gåture i nærområdet.

Boris hjælpermed at skrive

Onsdag: Efter en våd nat vågnede vi op til fint tørvejr, så Boris nød at komme ud på en "luftetur". Efter en kop kaffe kunne vi konstatere, at det var begyndt at dryppe fra oven. Da det igen blev tørvejr gik vi en lille tur over til E.Leclerc for at købe lidt ind

til aftensmad. Da vi kom tilbage begyndte det igen at småregne, så vi nød vores "brunch" med Baguette og gode franske oste, og afslapning indtil vi besluttede os til, at gå en tur ind til Ribeau-

ville', selv om det igen begyndte at dryppe lidt fra oven. Vi havde inden haft lidt sjov med, at få vores SnapChat til at virke på vores iPad, eller iPlaid, som Karin kom til at sige. Nå, vi gik en tur ind til Ribeauville, selv om der var støvregn, men med regnjakke og paraply, blev det en dejlig tur. Vi mødte mange andre, som også nød gåturen, hvor regnen ikke rigtig vidste om den ville støve eller regne. Vi gik en dejlig tur, og fik købt lidt fransk nougat og honningkage, som vi nød sammen med et glas Gewürztraminer i varmen, da vi kom tilbage til Camperen. Boris nød også varmen fra vores indkøb ved Obelink og blev helt tør – Et dejligt lille elektrisk varmeapparat, som bruger under 6 amp. Tja, ellers stod resten af dagen på nydning i Camperen, indtil vi gik i seng, for at være klar til morgendagens etape til Eppingen, hvor vi har udset os en Stellplatz.

Bed med Blomster, Grønkål, Dild Rosmarin og andre grønsager

torsdag, den 3. oktober 2024:

Etape 13: Ribeauville til Eppingen (D) – 1 overnatning

Ankomst: 98.896 km - Dagens etape: 196 km. Turen indtil nu: 3.980 km.

Stellplatz Spitzgärten, Eppingen

Vi vågnede op til en morgen uden regn, og det havde ikke regnet i løbet af natten, så vi gjorde klar til at køre fra Frankrig og ind i Tyskland, hvor vores for-dæk var blevet ulovlige den 1. oktober, da de er mærket M+S. (Vi har bestilt dækskifte til vi kommer hjem). Vi havde lidt problemer med at komme væk fra plads 90, idet jorden var meget fedtet af regnen, men med lidt snilde kom vi ud på fast bund, og kunne køre ud fra campingpladsen kl. 08.40 og frem til E.Leclerc, hvor vi fik tanket diesel. Vi kørte ud til motorvej A35 mod Strasbourg og Offenburg, og kunne se, der var gang i vinhøsten langs det sydlige stykke af vejen. Længere nord på, var det mere grønsager der høstedes, især forskellige kål. (Masser af hvidkål, eller Choucroute, som vi kalder det). Et

Ankommet til Eppingen

stykke før Strasbourg drejede vi af mod Tyskland, tværs over Rhinen, som er grænse mellem Frankrig og Tyskland. Kort efter kørte vi ind på A5 mod Karlsruhe, hvor vi drejede over på B10 mod Bretten, og videre på landeveje frem til Eppingen, hvor vi fandt frem til den flotte Stellplatz Spitzgärten, og parkerede Camperen. Efter vi havde fået koblet el på og fået frokost, gik vi en tur rundt i den flotte Altstadt, med fine velvedligeholdte bindingsværkhuse. Vi blev enige om, at vi havde fundet et unikt sted til at overnatte. (Som kuriosum, kan nævnes, at der ved stellpladsen er et lille hus med køleautomat, hvor der sælges slagtervarer.)

Den lille slagter selvbetjeningsbutik

fredag, den 4. oktober – lørdag, den 5. oktober 2024:

Etape 14: Eppingen via Rothenburg ob der Tauber til Kitzingen (D) – 2 overnatninger

Ankomst: 99.084 km - Dagens etape: 188 km. Turen indtil nu: 4.168 km.

Stellplatz am Main, Bleichwasen, Kitzingen

Efter en dejlig rolig nat på den flotte stellplatz, vågnede vi op til dejligt tørvejr, efter vi havde hørt lidt regndråber på taget i løbet af natten. Helt sikkert et sted vi kommer igen, når vi er på disse

Udsigt til Kitzingen

kanter. Kl. 08.50 trillede vi ud fra stellpladsen, og satte kursen ad landeveje ud mod A6, som vi skulle følge mod øst. Vi havde set i går, at der var kø et par steder undervejs mod A7 som vi skulle tage mod nord, de sidste ca. 20 km, inden vi drejede ind mod Rothenburg ob der Tauber. Det kom også til at passe i dag, selv om køen forbi Heilbronn var meget mindre end i går, til gengæld var der en lang kø, ca. ½ time ved vejarbejdet lige før, vi skulle køre over på A7 mod nord. Det var med skepsis, vi drejede fra, ind mod Rothenburg og campingpladsen i Detwang, og vi fik bekræftet vores skepsis, idet der var opsat et skilt "Alles Ausgebucht". Hvad nu – Vi kørte mod den lille campingplads i Uffenheim, der har reddet os før, men undervejs blev vi enige om, at køre til Kitzingen. Her kunne vi være før middagstid, så skulle der være en chance for en plads, og da vi kørte ind på Stellplatz am Main, kl. 11.50 var vi heldige at

Vinsmagning

have lidt at vælge imellem, så vi valgte en plads på fast grusbelægning og tæt ved toiletfaciliteterne. Glade kunne vi sætte os hen og få dagens første kop kaffe og lidt at spise. Vi nød vejret, og

Udsyn mod Stellplatz am Main

gik en tur til den lokale Edeka, hvor vi fik købt brød og andre nødvendigheder. Tilbage ved Camperen nød vi eftermiddagen, selv om der sidst på eftermiddagen kom nogle regnbyger. Lidt synd for den vinbonde, der holdt vinsmagning på stellpladsen, men heldigvis kunne de 19 -20 mødte stå i tørvejr under vejbroen over floden Main. Vi blev dog slappede af i Camperen resten af dagen.

Lørdag: Dagen blev brugt til afslapning og en gåtur ad Nordbrücke og langs med Flodpromenaden i Kitzingen, inden vi drejede ind igennem den gamle by, hvor vi på muren af Altes Rathaus kunne læse, at 40 % af Kitzingens huse blev bombet i

1944, men er nu genopbygget. På gaden kunne vi også se bronzepalder, som fortalte hvem der blev taget, og sendt i KZ og hvilken skæbne. Efter rundturen i byen gik vi tilbage over Main ad den gamle bro, som kun er til fodgængere og cyklister. Inden vi gik tilbage til Camperen, var vi et smut i Edeka for at hente lidt godbidder til Boris mm. Tilbage ved Camperen blev det til afslapning, da det småregnede.

søndag, den 6. oktober 2024:

Etape 15: Kitzingen til Pretzfeld (D)

Ankomst: 99.172 km - Dagens etape: 88 km. Turen indtil nu: 4.256 km.

Vi vågnede op til tørvejr, men med vådt på græsset, så vi hyggede os indenfor, med lidt morgenkaffe og fik gjort klar til vores private besøg i Pretzfeld. Kl. 11.40 kørte vi fra camperpladsen, og et lille smut forbi Edeka for at tanke diesel. Vi fortsatte mod nord ud af Kitzingen, og frem til A3, hvor vi drejede mod Nürnberg. Der var stadig et stort vejarbejde på A3, men vi kunne konstatere, at de var kommet et godt stykke, så det var kun 2 steder, vi kørte igennem vejarbejde, indtil vi drejede fra på B470 ved Höchststadt. Vi fulgte B470 igennem et landskab, hvor der flere steder var store Karpedamme, som næsten alle var tomme for vand. Fremme ved Forchheim, kørte vi over på landevejen mod Gosberg, og igennem nogle mindre landsbyer i Fränkisches SWEITZ, inden vi i Pretzfeld kunne parkere Camperen foran huset, hvor Johanna og familie lever. Hvad vi oplevede her er privat, så "Ingen kommentarer"

mandag, den 7. oktober 2024:

Etape 16: Pretzfeld til Hünfeld (D)

Ankomst: 99.373 km - Dagens etape: 201 km. Turen indtil nu: 4.457 km.

[Knaus Campingpark Hünfeld Praforst, Dr.-Detlev-Rudelsdorff-Alle 6, Hünfeld](#)

Vi nød morgenmaden, inden vi kl. 10.00 kunne vinke farvel, og køre igennem Pretzfeld, og over bjerget, hvor de holder Kirschenfest, og ned til Ebermannstadt, hvor vi holdt ind ved Rewe, så Karin kunne få købt, nogle ting som de kun havde i Rewe. Boris og jeg ventede i Camperen indtil Karin kom tilbage, og vi kørte "over passet" til Buttenheim, hvor vi kørte ind på A73 mod Bamberg. Ved Bamberg fortsatte vi på A70 med kurs mod A7 ved Werneck. Kørt før Werneck fik vi handlet lidt fornødenheder ind, inden vi fortsatte mod nord på A7, igennem flere vejarbejder inden vi fremme ved Fulda drejede over på B27 mod Hünfeld. Kl. 14.10 kunne vi, i let finregn, melde os på Knaus Camping Hünfeld Praforst, hvor vi efter et glædeligt gensyn, fik plads 20, hvor vi parkerede Camperen, og hyggede os resten af eftermiddagen. Til aften besluttede vi os for at gå i den lille Campingklause, hvor fik en dejlig dunkel øl, Pilgerstoff fra det lille bryggeri Hochstift. En dejlig blød og rund øl, som vi nød, inden vi fik endnu lidt Pilgerstoff med en rigtig god Schnitzel med Champignonsovs. Vi havde en rigtig hyggelig aften, hvor vi også denne gang faldt godt i snak med værtsparret. Kl. 20.30 sagde vi godnat, og gik hjem i Camperen hvor vi hyggede os til sengetid.

Lækker Champion Rahm Schnitzel

tirsdag, den 8. oktober 2024:

Etape 17: Hünfeld til SüdSee (D)

Ankomst: 99.697 km - Dagens etape: 324 km. Turen indtil nu: 4.781 km.

[Stellplatz SüdSee Camp, SüdSee Camp 1, Wietzendorf, Tyskland](#)

Efter en forholdsvis lun nat stod vi op og fik hentet morgenbrød, inden vi gjorde klar til den videre

færd mod nord. Efter at have vinket farvel til receptionen, kunne vi kl. 09.55 køre ud på B27, som vi fulgte mod Bad Hersfeld og Eschwege, udenom Kasseler Berge. En fantastisk flot tur igennem et flot grønt landskab. Ved Friedland kørte vi ind på A38 og efter 5 km, kørte vi over på A7 kort før Göttingen. Vi fulgte A7, og nød de flotte efterårs landskaber, vi kørte igennem, lige indtil vi kom på det stykke hvor A7 er betonvej. Her bumlede og rystede vi videre forbi Hannover, indtil vi ved Soltau drejede fra A7, og på Bundesstrasse kom frem til Stellplatz SüdSee Camp, hvor vi fik Camperen parkeret. Kort efter kom solen frem, så vi nød resten af dagen ved Camperen, indtil vi gik til køjs for at være klar til denne turs sidste etape, og det frygtede trafik kaos ved Hamborg.

SüdSee Camp

onsdag, den 9. oktober 2024:

Etape 18: SüdSee til Flensburg (D)

Ankomst: 99.936 km - Dagens etape: 239 km. Turens længde i alt: 5.020 km.

Det var helt mørkt, da vi vågnede og gjorde klar til denne turs sidste etape. Kl. 05.30 var vi klar og kunne i 13 °C køre ud fra stellplatz SüdSee Camp, og sætte kursen ad mindre veje langs kanten af det enorme tyske øvelsesområde ved Bergen. Ved Bispingen kørte vi ud på A7 mod Hamburg, hvor der var ujævn betonvej og et par vejarbejder. Men trafikken gled godt, selvom der var mange lastbiler på vejen. Da vi nærmede os det store Autobahnkreuz syd for Hamburg var der vejarbejde, men heldigvis var der forbud mod at lastbiler overhalede hele vejen frem til, vi var kommet godt igennem Elbtunnel og forbi HSV's forboldstadion. Vi kunne godt mærke, at folk var på vej på arbejde i Hamburg, for der var kø ind til byen ved alle afkørsler fra A7. Da vi var kommet igennem de 3 nye tunneller / overdækkede vejstykker, tyndede det ud i trafikken, og vi kunne uden problemer komme frem til sidste afkørsel inden den danske grænse, og drejede ind mod Flensburg. Vi fik tanket sidste gang lige inden vi kørte ind på IMC, hvor vi parkerede Camperen i Carporten, og fik pakket om i bilen, så vi kunne køre hjem.

Forrudevask – Klar til næste tur

Tak for turen 🚗: Det blev en dejlig ferie, selv om vi flere gange havde måtte improvisere. Vi kom til fyldte campingpladser eller pladser som var så bløde af tidligere regn, at de ikke turde lade os holde på græsset. Da vi kunne se, at vejrudsigten lovede masser af regn ned i Italien, besluttede vi at finde andre destinationer. Men både vejr og fyldte pladser gav nok lidt hovedbrud, men til gengæld fik vi nye dejlige og spændende oplevelser, og set steder vi nok aldrig var kommet til. Kære Karin og Boris, tusind tak for en dejlig tur, hvor vi aldrig mistede humøret og jeg vil sige, vi var heldige med vejret på de steder, vi kom hen. Vi slap ikke for regn, men kun en gang havde vi regnjakken på, ellers var vi heldige med at regnen faldt om natten. Kære Karin, som jeg altid har sagt, så kan det ikke gå galt, bare vi er sammen af sted, så løser vi opgaverne sammen.

Karin foran "Haveje"

Sådan erindret af –
Ejlif S. Petrat-Laursen

"Det gør vi engang,
Nej! Det er NU!"

©2024 PetratsOnTour@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:
<http://Petrat.dk>

